

ΛΕΣΧΗ ΑΝΑΓΝΩΣΗΣ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΦΙΛΟΛΟΓΩΝ ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ

«ΤΡΕΙΣ ΛΟΓΟΙ ΚΑΙ ΤΕΣΣΕΡΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΓΙΑ ΕΝΑ ΤΑΞΙΔΙ»

Μια ποιητική τετραλογία του Άγγελου Λάππα

*«Στους καιρούς μας
Ταξιδεύουμε σε ποταμούς ήχων δυσερεύνητους
Σε πολιτείες περίπλοκες που ηχούν εκκωφαντικά
Καθώς στροβιλίζονται πολύχρωμα λαμπιόνια σε μια
Αέναη γιορτή,
Στους καιρούς μας,
Α-ποροι,
Πρέπει να περάσουμε τη Σκύλλα και τη Χάρυβδη
Και των Σειρήνων το γλυκύτατο κάλεσμα,
Στους καιρούς μας
Πρέπει να ισορροπούμε ανάμεσα σε πρόσωπα και
Προσωπεία,
Να λειαίνουμε την αιχμηρή αφή των πραγμάτων
Για να επιβιώσουμε».*

Την Τρίτη, 13 Απριλίου, στη Λέσχη Ανάγνωσης του Συνδέσμου Φιλολόγων Μεσσηνίας, παρουσιάστηκε η ποιητική τετραλογία του φιλόλογου, ποιητή και συμπολίτη μας Άγγελου Λάππα «Τρεις Λόγοι και τέσσερα Γράμματα για ένα ταξίδι».

Ο Άγγελος Λάππας είναι ένας ευαίσθητος ποιητής που τον απασχολούν τα ανθρώπινα προβλήματα, η βία, ο χαμός αγαπημένων προσώπων, ο ανεκπλήρωτος έρωτας, η αγάπη για τον άνθρωπο.

Ο ποιητής μας χαρίζει απλόχερα μιαν αισθητική απόλαυση με την εξαιρετική τεχνική του και έναν γλωσσικό πλούτο αξεπέραστο. Ένας μοντέρνος ποιητής που θα αφήσει το δικό του αποτύπωμα στη σύγχρονη ποίηση. Με ευκολία ανοίγει την αυλαία και προχωρεί στην κατανομή ρόλων. Δραματοποιεί την ποίησή του και έτσι μας κινεί το ενδιαφέρον να βουτήξουμε στα κατάβαθα της ψυχής του, να νιώσουμε ό,τι νιώθει, Ο στίχος του στέρεος, οι εικόνες διαδέχονται η μια την άλλη, ο λόγος του αστραφτερός μας παρασέρνει στα δικά του ποτάμια. Ένας ρεαλισμός διάχυτος διατρέχει την ποίησή του, οι υπαρξιακές ανησυχίες έντονες. Η ευρυμάθεια του φιλόλογου-ποιητή δεδομένη.

Τον αφορούν, κατά κύριο λόγο, οι σχέσεις των ανθρώπων και τα προβλήματα των καιρών μας, ο αγώνας του ανθρώπου για την κατάκτηση της ευτυχίας που βρίσκεται στα καθημερινά και καταχτιέται με την αγάπη. Η εποχή μας με τους ανθρώπους της που τα αντιμετωπίζουν όλα επιδερμικά:

«Περιφερόμαστε ανυποψίαστοι», γράφει. Δεν είμαστε ουσιαστικοί: «Μικροπωλητές και μεταπράτες πορευόμαστε».

Για τον ποιητή υπάρχει έλλειψη επικοινωνίας:

«Δυσκολεύομαι

Να τυπώσω το μειδίαμα ή έστω την ευπρεπή θλίψη

Στα πρόσωπα των ανθρώπων».

Αντιμετωπίζει τη ζωή ρεαλιστικά. Έτσι είναι η ζωή -λέει ο ίδιος- και πρέπει να πορευτούμε με τα καλά και τα άσχημα:

«Ταξιδεύουμε

Στους καιρούς και στους τόπους που μας δόθηκαν».

Σε άλλο σημείο:

«Να ψάχνουμε για την Ατλαντίδα δεν έχει νόημα

Η φυγή είναι υπεκφυγή,

Κι η παραίτηση είναι η αναπότρεπτη ήττα».

Όμως πληγώνεται με όσα συμβαίνουν στον κόσμο μας, πασχίζει να βρει «την πολιτεία που θα συναντήσουμε πλήρη τον εαυτό μας». Η προσπάθειά του συνεχής να συνθέσει το πρόσωπό του μέσα από θρυμματισμένους τόπους και ανθρώπους. Χτίσαμε τα όνειρά μας και πλάσαμε τον κόσμο μας από πηλό. Όμως πρέπει να βρούμε «τα θραύσματα της Ατλαντίδας, να φτιάξουμε τους ανθρώπους καλύτερους, να γίνει ο κόσμος μας καλύτερος».

Μας παρασέρνει στους προβληματισμούς του, συμμετέχουμε στις αγωνίες του. Βουτάει στην παιδιακία ζωή του, στην ηλικία της αθωότητας και του ονείρου, για να αντλήσει αισιοδοξία. Την απαισιοδοξία του την μετατρέπει σε κατάφαση ζωής:

«Προσπαθώ να συνθέσω ένα ταξίδι ανάμεσα σε αιχμηρές

Λόγχες

Ένα τραγούδι

Με έναν πράσινο κάμπο και κατακόκκινες παπαρούνες».

Ο Άγγελος Λάμπας είναι ένας ταξιδευτής ποιητής, έχει το χάρισμα να μας κάνει κοινωνούς στο ταξίδι του, να γινόμαστε συνοδοιπόροι, να προβληματιζόμαστε, να πληγωνόμαστε, να αισιοδοξούμε, να θυμόμαστε για όσα συμβαίνουν στον πλανήτη μας, να πορευόμαστε ελπίζοντας...Μας παρασέρνει σε αναπολήσεις, στα συν και τα πλην της ζωής μας που όλο σχεδιάζουμε να αποδράσουμε και όλο μένουμε εντός των τειχών.

Η ποίηση του Άγγελου Λάμπα έχει κοινωνικό περιεχόμενο. Πονά για την απανθρωπιά της εποχής μας, αγωνίζεται να εξανθρωπίσει τον άνθρωπο.

Δεν τείνουμε χέρι βοήθειας σ' αυτούς που έχουν ανάγκη, μένουμε στα λόγια:

«Στηλιτεύσαμε την απανθρωπιά της εποχής μας

Και επαρκείς ως άνθρωποι

Σπεύδουμε στην καθεμέρα μας».

Ο ποιητής επανέρχεται στον κόσμο που του δόθηκε, καλείται να ζήσει σ' αυτόν τον κόσμο και να βρει «θραύσματα ενός απολεσθέντος παραδείσου». Χρειάζεται αγώνας: «Μπορούμε να κάνουμε τον κόσμο καλύτερο». Τα αντιμετωπίζει όλα συγκαταβατικά, σαν να είναι φυσικά.

Ένα μεγάλο κομμάτι της ποίησής του το αφιερώνει στη γυναίκα: Μάνα, αδελφή, γιαγιά, ερωμένη, σύζυγο. Η γυναίκα είναι η κινητήρια δύναμή του. Ο έρωτας για κάθε τι, η αγάπη είναι ο στόχος του.

Ένα ταξίδι μας χαρίζει ο ποιητής στα μικράτα μας, στα όνειρα που κάναμε παιδιά, στους μεγάλους αποχωρισμούς. Ήθελε να φύγει – θέλαμε να φύγουμε – να πετάξει, γιατί ο ήχος που «έβγαζε το κάθε αύριο» ήταν κενός και «οι δρόμοι πολλαπλώς ανάπηροι». Όμως ο πόνος της μάνας μεγάλος. Της μάνας που κλειδώνει τις φτερούγες μέσα στο μπαούλο του σαλονιού για να μην πετάξουν τα παιδιά της και τα στερηθεί.. Το θέμα του ξενιτεμού κυρίαρχο.

«Ισορροπώ σε μνήμες, ουλές και ιαχές

Είπαμε να κατακτήσουμε τον κόσμο» αλλά

«Εμείς μετέωροι αποχωρούμε».

Μια απέραντη τρυφερότητα στη γυναίκα που πορεύτηκε μαζί του, που λειτούργησε ευεργετικά στο διάβα του:

«Και χόρευαν οι μέρες μας στους δικούς μας ρυθμούς

Και εκείνες οι δύστροπες μαλάκωναν».

Στη σύντροφο που ομόρφυνε τη ζωή του:

«Για τη γραμμή που τράβηξε το χέρι σου στις μέρες μου

Για τα χρώματα που πήραν τα ταξίδια μου

Για αυτά σε αγάπησα».

Ο Άγγελος Λάμπας, παρών στη συνάντησή μας, με τη σεμνότητα που τον διακρίνει – δε θα μπορούσε άλλωστε να είναι διαφορετικός – , μας ταξίδεψε στη γενέτειρά του, στα μέρη που αγάπησε και εμπνεύστηκε, στην Πύλο που έζησε τα χρόνια της ωριμότητάς του, στην Καλαμάτα που ζει και συνεχίζει να δημιουργεί. Είμαστε ευτυχείς που γίναμε κοινωνοί των προβληματισμών του και της αγωνίας του.

Για τη Λέσχη Ανάγνωσης

Ευθυμία Σταθοπούλου, Φιλόλογος

Σημείωση: Η επόμενη συνάντησή μας θα πραγματοποιηθεί την Παρασκευή, 7 Μαΐου, ώρα 7.00 μ.μ. Θα παρουσιαστεί το ποιητικό έργο του ποιητή Βασίλη Ρούβαλη.